

Setcasesen sorrera

Duela denbora asko, mendiak basati eta libre zeudenean, zazpi seme zituen artzain-familia bat bizi zen. Elkarrekin ardi-talde bat zaintzen zuten eta naturarekiko maitasun eta errespetu handiz bizi ziren. Familiako aita itsua zen, baina mendien soinuen eta usainen bidez, inork ez bezala, bere bidea aurkitzen zekien. Haurrek jarraitu zioten eta bere aholkuetan konfiantza izan zuten, jakinduria handia baitzuen.

Egun batean, familiak mendira igotzea erabaki zuen, ardiek belar freskoa jan zezaketen zelai berriak aurkitzeko. Ibili eta ibili ziren Pla dels Hospitalets izeneko leku batera iritsi arte. Han, ardiak atseden hartzen eta ase arte jaten utzi zituzten. Anaiek ardiak bazkatzen ikusteaz eta mendiko txokoak arakatzeaz gozatu zuten.

Bat-batean, egun batzuk igaro ondoren, zerbait magikoa gertatzen hasi zen. Maluta zuri txiki eta leunak erortzen hasi ziren zerutik. Anaiek harrituta begiratu zuten gora: inoiz ez zuten elurra ikusi! Hain zirraragarria izan zen, ezen korrika joan baitziren aitari esatera. Aita, berri hori entzun zuenean, pixka bat serio jarri zen eta esan zien: “Hau elurra da. Belar guztia estaltzen du eta hemen geratzen bagara, gure ardiek janaria agortuko dute”.

Anaiek kezkatuta begiratu zioten elkarri, baina aitak, beti jakintsuak, lasaitu zituen. “Ideia bat daukat”, esan zien irribarrez. “Menditik jaitsi behar duzue intsusa loratu bat aurkitu arte. Leku berezi bat egongo da, non seguru egon gaitezkeen eta non gure ardientzako larreak egongo diren”.

Beraz, zazpi anaiak, beren ardiekin, menditik jaisten hasi ziren, aitak adierazitako intsusa loratu horren bila. Bidean, haranak, basoak eta errekak zeharkatu zituzten, guztiak bizitzaz eta zarataz beteak, anaien irudimena hegan jartzen zutenak. Bakoitzak zeregin bat zuen: batzuek ardiak zaintzen zituzten gal ez zitezen, beste batzuek bidea zaintzen zuten, eta guztiek aitari laguntzen zioten, naturaren soinuen bidez bere urratsak jarraitzen zituena.

Anaiek asko ikasi zuten bidean: elkarrekin lan egiten ikasi zuten, aitari errespetuz entzuten eta natura maitatzen. Inoiz ikusi ez zituzten animaliak ikusi eta mendiko haize hotza sentitu zuten, baina ez zuten inoiz galdu intsusa loratuta aurkitzeko itxaropena.

Egun askoko bidaiaren ondoren, nekatuta zeudenean, eguzki-argia epela eta belarra berdea eta leuna zen leku eder batera iritsi ziren. Eta han, paisaiaren erdian, lore zuri delikatuekin intsusa bat ikusi zuten! Zazpi anaiek berehala jakin zuten hura zela bilatzen ari ziren lekua.

Anaia bakoitzak etxola bat eraikitzea erabaki zuen bizitzeko, intsusa loratuaren inguruan. Laster, handik igarotzen ziren bizilagunak ere batu eta bertan kokatu ziren, eta horrela, pixkanaka, Setcases herria sortu zen, literalki “zazpi etxe” esan nahi duena, lehen zazpi etxola horien oroimenez.

Egun hartatik aurrera, anaiak eta haien aita pozik bizi izan ziren leku magiko hartan, ardiez, naturaz eta denborarekin bat egin zieten

pertsonekin inguratuta. Setcases denak ongi etorriak ziren leku bihurtu zen, eta zazpi anaiek, orain aita bezain zahar eta jakintsuak, istorio hau kontatu zioten entzun nahi zion edonori.

Eta horrela jaio zen, neska-mutilok, Setcases herria, gaur egun ere naturarekiko, familiarekiko eta mendien magiarekiko maitasuna gogoratzen duen lekua.